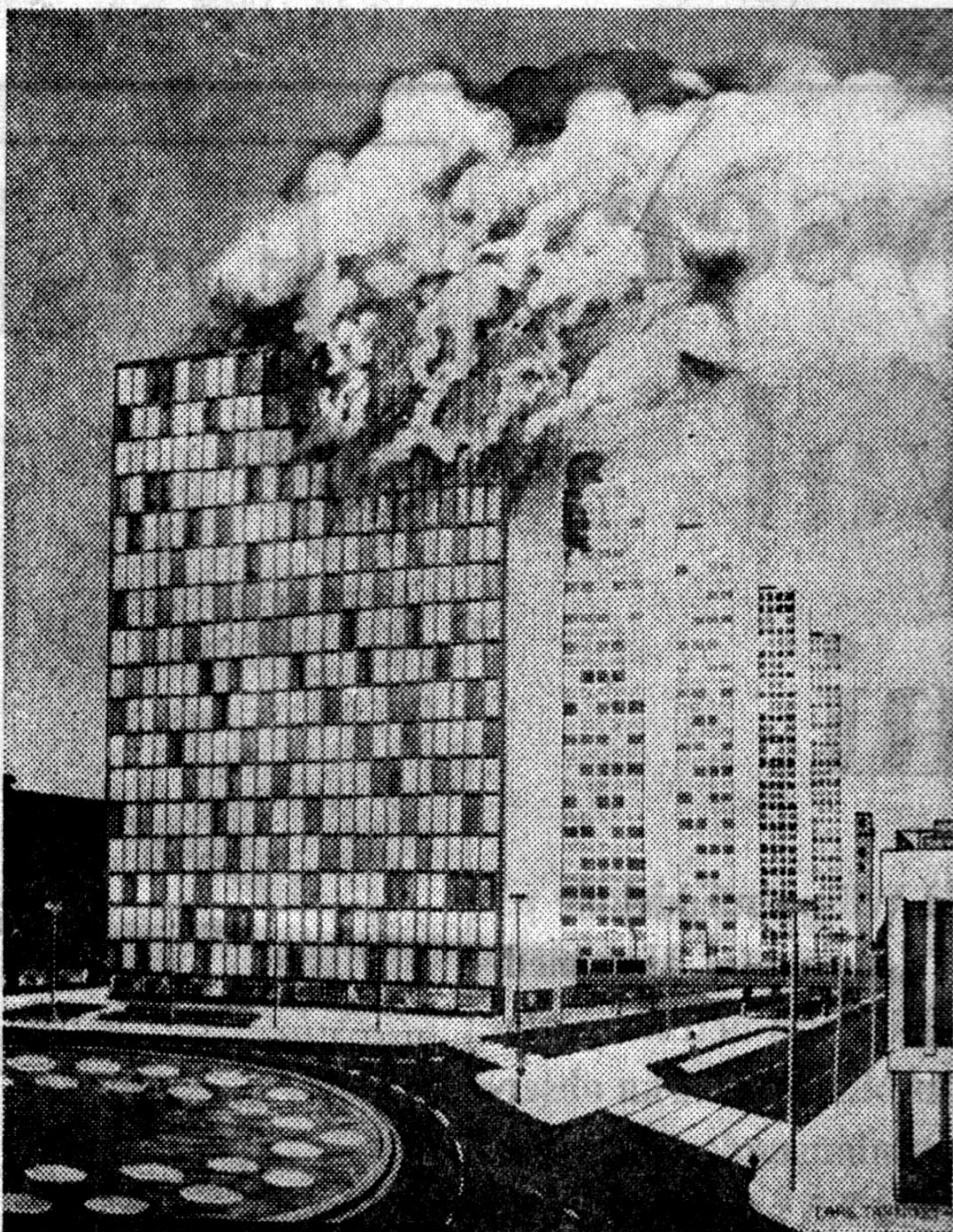

Protest i skärt och rött

Marie-Louise De Geer fränsäger sig i sin katalog allt personligt ansvar för sina objekt och målningar på Svensk-Franska Konstgalleriet, "Detta är reproduktioner av vad jag sett, hört eller drömt". Förut Galleri Karlsson och nu Svensk-Franska, det är en etablering av hennes objekt och protester som lite tar udden av dem. I sina naivistiska bilder sätter hon upp den moderna konsten som ett förstelnat och isolerat begrepp utan kontakt med dem som ser den eller sysslar med den. Jag kan förstå hennes attityd, hon har iakttagit något, hon är äcklad men hon stannar där, visar upp sitt äckel och iakttar också det. Det är möjligt att det hon visar inte hör ihop med hennes innersta eller själ, jag upplever en attityd som närmast är avspänd i förhållande till det hon visar. Boudoirlika objekt, kul och obscena men alltid skyddade av sin glättighet från att bli påträngande eller obehagliga, en del objektsammansättningar som leker med sin skenbara tafatthet och sina materialkollisioner. Det finns något av Meret Oppenheims lekar över hennes grejor men mindre sofistikerat, mindre brännande. Jag förstår inte riktigt varåt hon syftar, vilket resultat hon vill nå. Hon protesterar t.ex. mot ett salongsbegrepp av Modern konst men låter ändå inordna sina egna saker inom samma sfär. Kan man ta avstånd från en pretention men ändå utnyttja den? Mycket är dock kul och vasst i det hon gör, måtte hon bara kunna skilja ut det från annat bråte.

På Galleri Heland ställer sex unga konstnärer ut bilder som förtjänar extra uppmärksamhet. Lars Tärnings arkitekturbilder arbetar med spänningar mellan det exakta i återgivningen och det oväntade i sammanställningen och händelseförloppet. Ett slott övervuxet av grönska, ett av Sergelcitys höghus som brinner, surrealistiska drömmar som inte verkar helt otänkbara. Ditte Nilssons bilder skildrar minnen och idyller både påtagligt och undanlidande, Sabina Ingres målningar kombinerar också drömda bilder i en ny och renare värld där barn och lejon leker tillsammans. Ljuset i hennes målningar är starkt och klart, en kristallisk dröm. Madeleine Dranger som ursprungligen är textilare har anpassat sitt material till hemlighetsfulla och märkliga former/möbler. Maria Blombergs målningar upplever jag som

"Bild" av Lars Tärning på Galleri Heland.

alldeles särskilt intressanta. Hon har illustrerat bl.a. några gamla vittnesmål om avrättningar på ett både tragiskt och uppslitande sätt, hennes måleri är expressivt men samtidigt våldsamt och engagerat på ett sätt som gör hennes "serier" till märkliga bilder. Protester i rött.

Av Göran Brunius många ansikten som konstnär tycker jag bäst om hans grafiska, som han visar på Grafiska Sällskapets galleri i egenskap av årets stipendiat. Det finns i hans fågelbilder både en underbart komplicerad textur och en hemlighetsfull tyngd som ger dem en slags sagostämning.

På Gummesons konstgalleri visas en samlingsutställning där många olika temperament och bildidéer möts. Särskilt Sven Alfons målningar med deras nästan gotiskt spensliga uppbyggnad är sällsynt rika på stämningslägen. De är vindstilla och aningsfulla, lagringar av undertryckta åtbörder och känslor.

Ester och Herman Lindgrens

grafik och skulpturer på Ateljé Moberg visar delvis en mycket ojämn produktion, men detta till trots finns det blad av Ester Lindgren som visar både känsla och poetisk inlevelse. Herman Lindgrens skulpturer har en knepig objektglädje över sig som avsatt några outgrundliga maskiner, rätt roliga och säregna i sitt slag.

BEATE SYDHOFF

MARIE-LOUISE DE GEER,
Svensk-Franska Konstgalleriet,
Strandvägen 13

SEX UNGA, Galleri Heland,
Kungsträdgårdsgatan 3

GÖRAN BRUNIUS, Grafiska
Sällskapets galleri, Kungsträd-
gårdsgatan 3

SAMLINGSUTSTÄLLNING,
Gummesons konstgalleri, Strand-
vägen 17

ESTER och HERMAN LIND-
GREN, Ateljé Moberg, Arsenal-
gatan 3